

മധുരമായ കുട്ടികളേ, ഇപ്പോൾ പുണ്യാത്മാവായി മാറുന്നതിന് പരമഗിക്ഷകൾ പറിപ്പിനെ ധാരണ ചെയ്ത് പാപകർമ്മങ്ങളുടെ കണക്കിനെ യോഗത്തിലുടെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യു.

ചോദ്യം: അതിസ്വന്നേഹിയായ ബാബയിലും ചില കുട്ടികൾക്ക് പലപ്പോഴും സംശയമുണ്ടാകുന്നു -എന്തുകൊണ്ട്? എപ്പോൾ ?

ഉത്തരം: കുട്ടികൾ ആരുടെയെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ ചെവിക്കൊള്ളുന്നതിലും, സംഗ്രഹാഷ്ടതിലേക്ക് വരുന്നതിലുംതന്നെയാണ് സംശയമുണ്ടാകുന്നത്. ഇവിടുന്ന് പുറത്തുപോകുന്നോ ഇവിടുതെത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെതന്നെയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ മറന്നുപോകുന്നു-തന്റെ സുവാവിവരങ്ങളുടെ വാർത്ത പോലും നൽകുന്നില്ല, കൂസിൽ പോകുന്നില്ല, മുരളിയും പറിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ബാബ പറയുന്നു-കുട്ടികളേ, ഈ സംഗ്രഹാഷ്ടതിൽ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെയിരിക്കണം, ഒരിക്കലും ആരുടെയും കാര്യത്തിലേക്ക് വരരുത്.

ശ്രീതം: ഈ പാപത്തിന്റെ ലോകത്തിൽ നിന്നും.....

ഓം ശാന്തി. പരമഗിക്ഷകൾ ഈ പാഠശാല നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈകും മനസിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു-ബാബ പരംപിതാവുമാണ്, പരമഗിക്ഷകനുമാണ്. നിങ്ങൾ ബാബയുടെതായി മാറി. ഈ സമയം നിങ്ങളുടെ പാലന ചെയ്യുന്ന ആ ബാബ തന്നെ അധ്യാപകനായി മാറി നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് പറിപ്പു നൽകുന്നു. നിങ്ങൾ ഈ പാപത്തിന്റെ ലോകത്തിൽ പെട്ടിക്കയ്ക്കാണ്, വീണ്ടും നിങ്ങളെ പുണ്യാത്മാക്കലും ലോകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ശ്രിക്ഷണം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈകും പാപത്മാക്കലും ലോകമാണ്. ഏറ്റവും കുടുതൽ പാപം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നത് മായാരാവണനാണ്. ഏറ്റവും വലിയ പാപം മറ്റു ഒരു വരെ പത്രീതമാക്കുന്നതാണ്. 21 ജന്മത്തേക്ക് ആത്മാവിനെ പാവനമാക്കി മാറ്റാനുള്ള പാർട്ട് പത്രീതപാവനനായ ബാബയുടെതാണ്. എപ്പോഴാണോ ഓ ഗ്രാഡ്യൂറേറിനു പറയുന്നത് ദൃഷ്ടി തീർച്ചയായും മുകളിലേക്കു പോകുന്നു, പിന്നീട് സർവവ്യാപിയെന്നും പറയുന്നു. ബാബ മനസിലാക്കിത്തരുന്നു- ഈ മായാരാവണൻ എല്ലാവരെയും തുച്ഛബ്യുഖികളാക്കി മാറ്റി. എല്ലാവരും പരമാത്മാവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ ദു:ഖാമമാണ്. സന്ധ്യാസിമാരും മനസിലാക്കുന്നു ഈ ദു:ഖാമമാണ് അതിനാൽ ശാന്തിയിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള സാധന ചെയ്യുന്നു. കൂഷ്ണവുരുതിയിലേക്കു പോകണമെന്ന് ഭാരതവാസികളും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാവരിലും ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് കൂഷ്ണനാണ്. എന്നാൽ ഭാരതവാസികൾ മനസിലാക്കുന്നില്ല, കൂഷ്ണനെന്നനാണ് വന്നത്, എന്നാണ് വനിംകു ചെയ്യുന്നത്? ബാബ പറയുന്നു-ഇവിടെ ഒരാളും പുണ്യാത്മാവായിട്ടില്ല. ഭാനപുണ്ണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതിലും അല്പപകാല സുഖം ലഭിക്കുന്നു, സദാ സുഖിയും സദാ ശാന്തരുമായി മാറുന്നില്ല. ദു:ഖാമിൽ സദാ ശാന്തിയുണ്ടാവില്ല. ഒരു വീട്ടിൽ പോലും ശാന്തിയില്ല. എന്തെങ്കിലും മൊക്കുമോക്കു പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് പരംപിതാപരമാത്മാവിനെ വിളിക്കുന്നു-ബാബാ ഈ പാപത്തിന്റെ ലോകത്തുനിന്നും എവിടേക്കുകൂടിലും കൊണ്ടു പോകു. ചിലർ നിർവ്വാണാധിക്രമിലേക്കു പോകാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ എപ്പോഴാണോ അതിനെക്കുറിച്ചുറയ്യുന്നത് അപ്പോഴേ പോകാൻ സാധിക്കു. നിവാസസ്ഥാനത്തെ അറിയുന്നോഴേ അവിടെ പോകാൻ സാധിക്കു. പിക്കനിക് നടത്താൻ പോകുന്നവർ പറയും ഇന്ന് ഇന്ന് സ്ഥലത്ത് പിക്കനിക്കിന് പോകാം. സ്ഥലത്തേക്കുറിച്ചിട്ടുമോല്ലെ പോകുന്നത്. മനുഷ്യർ മനസിലാക്കുന്നു-തന്നെ വൈകുണ്ഠംത്തിലേക്കു പോകും. എന്നാൽ എങ്ങനെ പോകാമെന്നറിയില്ല. ആരെക്കിലും മരിക്കുന്നോ പറയും- സർഗ്ഗം പുകി. അപ്പോൾ തീർച്ചയായും നരകത്തിലഭ്യം. പറയാറുണ്ട്-പത്രീതപാവന വരു, തെങ്ങളെ പാവനമാക്കി മാറ്റു. സർഗ്ഗത്തിലാണെങ്കിൽ പാവനരാണ്. ഇവിടെ മനുഷ്യർ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു-പത്രീതപാവന വരു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ പത്രീതസ്വഷ്ടിയാണ്. എന്നാൽ മനസിലാക്കുന്നുമില്ല, തന്റെ ലഹരിയാണ്. എത്രയാണ് അവർക്ക് മണിമ കൊടുക്കുന്നത്. എത്രക്കിലും വലിയവർ മരിക്കുന്നോ എത്രയാണ് അവർക്ക് വേണ്ടി ചെയ്യുന്നത്! എത്ര അവരുടെ മഹിമ ചെയ്യുന്നത്!

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ മനസിലാക്കി -നമ്മൾ ബാബയുടെ കുടൈയിരിക്കുന്നു. ബാബ ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന പരമാത്മാവാണ്. പിന്നീട് സെക്കന്റ് നന്ദിക്കി ബൈഫാവാണ്. ബാബ ആത്മയീപിതാവാണ്, ഈ ഭാതികപിതാവാണ്. ബാപ്പാദ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചാണ്. ബാബ പറയുന്നു-ഈ ദു:ഖത്തിന്റെ ലോകമാണ്.

வொயை வளிரிக்குவான்த் ஹது ஸுவயாமமாகி மாரூந்தினான். ஹது ஸமயங் டீசீரிஞ்சு ரூபத்திலான். பிளை கூட கொள்கூபோகுா. அதுகொஷ் நினைஶ் கூட்கிறை ஹபோஸ் யோக்குராக்கி மாரிக்கொள்கிறிக்குான். ஏல்லாவரெயும் தீர்ச்சியாயும் கொள்கூபோகுா. நமுக்கிறையாா- நமஸ் அத்தாக்கை நிர்வாளயாமிலான் வளிக்குவான்த். அத்தாக்கைதைபோசானோ ஶரீரத்தில் நின் வேறிக் ஶாந்தமாகுான்த், அபோஸ் ராஜூ ரெக்கான் ஸாயிக்கில்ல, ராஜூ ரெக்குவான்த், ஶரீரதேதாடொப்புமான். அதுபோ மயுரமாய வீட்டிலேக்கு போக்கன். அபோஸ் தீர்ச்சியாயும் மயுரமாய வொயையும் வேளன். வொயை மங்ஸிலாக்கிறதற்குான்- அல்லயோ ராதவாஸிக்கை, ஏரெஞ்சு ஜமமுள்ளாகுான்த் ராதத்திலான். ணான் வருான்த் ராதத்திலான். நினைஶ்க்க் ஹதும் அரியில்ல-வொயை அதுபோமெபோஸ் வளிருான், வங் ராதவாஸிக்கை யாசக்கிறை நினும் பிரின்ஸாக்கி மார்தியிருான். நினைஶ் ஏரெஞ்சு ஜயதி அதேலாப்பிக்குான். ஶிவராதி அதேலாப்பிக்குானிலே, பிரிந்டான் கூஷ்ணஜயன்தி. ஏதுவரை ஶிவஜயதி உள்ளகுானில்லயோ அதுவரை கூஷ்ணஜயதி ஏனைகெ ஸாயுமாகுா? ஸர்஗த்திலெஞ்சு வரவும் நகத்திலெஞ்சு வினாஶவும் ஸாங்விக்கணம். ஸர்஗த்திலெஞ்சு ஜயதி ஶிவவாயை தெள்ளயான் செழுான்த், கூஷ்ணக் செழுகில்ல. கூஷ்ணரெஞ்சு மஹிம நினைஶ் செழுானுஷ். ஶிவங்கவாரெஞ்சு ஜீவசரிதமெவிட? அத்தகையுமிரியில்ல. ஹபோஸ் நினைஞ்சிறது-ஹக்காலத்த் ஶிவஜயதிக்க் கூர முலுவுமில்ல. ஶிவஜயதி ஏற்கு வேறு போலும் மார்தி. திமுர்த்திக்கு முநித்து ஶிவநு பகுரை திமுர்த்தி ஶெங்மாவெநு பலத்து. வொயை மங்ஸிலாக்கிறதற்குமுள்ள் ஒப்பு பரியுானு-கூட்கிறை, ஹது அங்காதி உள்ளாயதும் உள்ளக்கைப்பூட்டுமாய யோமயான். அரக்கல்பா ஹக்திமார்ஶவும் அரக்கல்பா அதைவூமான். பகுதி பகுதியலே. ஹபோஸ் அவர் கலியுஶ்ரத்திகென லக்ஷம் வர்ஷங்களைநு பரியுான். கலியுஶ்ரத்திலெஞ்சு அத்துங் செருதாக்கிக்கொள்கிறான். அபோஸ் ஏனைகெ பகுதி பகுதியாவும். ஸத்யாஶ்ரத்தில் வஜர வர்ஷங்களைநு பரியுான். கலியுஶ்ரத்திகூ 40000 வர்ஷங்களைநு பரியுான். அபோஸ் பகுதி பகுதியாவுமில்ல. அபோஸ் ஹக்திமார்ஶமெபோசான் அத்தாலிசுத்? ராமராஜூவும் ராவளராஜூவும் பகுதி பகுதியான். கல்பத்திலெஞ்சு அத்துங் 5000 வர்ஷமான். 4 ராய்த்திகூம் மஹதமுள்ள. ஜகந்நாமபுரியில் சோரிலெஞ்சு உருஜயங்கைக்குான். பிரிந்டக் அதிகென நாலு ராய்த்திகைக்குான். ஸப்பதிக்கயிலும் நாலு ராய்க்கானிக்குான். அதில் நினு ராணைகெ மார்தி. ஹதெல்லாம் பூஜாஸாமாஶிரிக்குான்.

வொவை பரியுனு-ஹபோஸ் நினைவுடைய பாபத்திரென் களைக் கூட்டாதாயி பூண்டுத்திரென் ஸபாங் ஶேவரிச்சுகொள்ளிக்கூனு. ஏது நினைச் சீடை ஓர்மிக்கூனுவோ அதையும் பாபம் ஸ்மமாகுா. அஹபோஸ் நினைச் சூண்டுத்தமாவாயி மாருா. ஸங்காங்காங் செழுாஸ் போகுானு, பவித்ரமாயி மாருவான். பின்னீக் வங் அபவித்ரமாயி மாருானு. ஏநால் ஹதும் வேரொராஸ்கூம் மனஸிலாக்கிக்கொடுக்கான் ஸாயிக்கில்ல. அஷ்டாக் அஷ்டாக் தென்யாள், வொக்கி ஏல்லாவறும் ஸஹோரமைப்போர்த்தமாள். அத்தமாவிரெந் ரூபத்திற் ஏல்லாவறும் ஸஹோரமைப்போர்த்தமாள். ஸஹோரமானு ஸஹோரத்திற் நின் ஒரு ஸபந்தும் லாக்கில்ல. ஸபந்து லாக்கூந்த் வொபையிற் நினாள். வொவை எனாள். ஹதிற் ஏருமிச்சாள். அது நமஸ் அத்தமாகலூடை அஷ்டாக், ஹத் நமலூடை பிதாவ். பிஜாவிதாவல்லே. ஹபோஸ் நினைச் சுக்கியானா-நமஸ் பாபத்திரெந் லோகத்து நினும் ஸுவயாமத்திலேக்கு போய்க்கொள்ளிக்கூனு. ஶரீமத்திலைடை நமஸ் ஶேஷ்டாஂ அதாயத் பொம்மனிற் நின் வேவதயாயி மாருானு. வர்ணனைலூம் ஭ாரதத்திலாள் உத்தத், மரு யர்மண்ணாஜில்ல. பொம்மனவர்ளா, வேவதாவர்ளா, கஷ்டியவர்ளா... ஹதாள் ஓய்ரின்ஸாயிடுக்கூல்த. மரு ஹதவரை ஹு வர்ணனைஜிலேக்கு கொள்ளு வராள் ஸாயிக்கில்ல. விராடரூபத்திலை ஹு வர்ணனைக்கை காளிக்கூனுங்க. பொம்மனவர்ளா தென்யாள் ஹுஶரீயவர்ளா, ஹதிற் நினைச் சுவாபையுடைய மாருானு. பிஜாவிதாவைமாவிரெந் கூட்டிக்கச் நினைச் சிலி.கையாள். கெக்கூ கிரின்துயானிக்கூலை ஹதிகபிதாவாகுந்துபோலை. அத்தீயபிதாவ் ஏல்லாவறுதையும் எனாள். அது நிராகாரமாய பிதாவு வங் ஸாகாரஸ்ரீரதை லோளாயி ஏடுக்கூனு. கூஷ்ணரெந் மெதியடியைக்க வெஷ்டு பூஜ செழும், ஶிவபொஸ பரியுனு-ஏநிக்கு பரளவுமில்ல, பாருகவுமளியுனில்ல. தொள் மாதாக்கலை ஏஞ்சை தெரெ பரளனைஜில்லிற் தல குநிட்டிக்கூா. வொபைய்க்கரியா-கூட்டிக்கச் சுல்தரை கஷ்டீளிச்சிரிக்கூக்கயாள். கூட்டிக்கூலை கஷ்டீளதை வங் ஹபோதாக்கூனு. கூட்டிக்கலை ஹு கஷ்டீளத்திற் நின் அகர்தூானு. ஸத்யாஶத்திற் கஷ்டீளத்திரெந் காருமில்ல. ஹபோஶாளைக்கிற தலகுநிட்ட குநிட்ட நமங்க்கரிச்சு ளெரி தென ஹபோதாயி. ஸமயவும் நஷ்டம், யநவும் நஷ்டம். வொவை பரியுனு-தொள் நினைச் கூட்டிக்கலை வழ்ரை யநவாங்கி மார்தியிருானு. ஹபோஸ் வீடெகு அதுக்கி மாருானு. ஓரோரோ வாக்குண்ணலூம் லக்ஷம் பிலமதிக்கூன்தாள். ஭ாரதம் ஏது நிர்யாமாயி மாளி. ஹதையும் அபவித்ரையி. ஹதையும் திருவரையி அத்தும் மாருானில்ல. பிஜக்கச் ஸபந்தாள். ஗வளைமெந்து லோளெடுத்துக்கொள்ளிக்கூனு. பல தரம் யுக்திக்கச் லோளெடுக்கூன்திகாயி க்கெட்டத்துானு.

ഭാരതത്തിലെ ഗവൺമെന്റ് പാപം എല്ലാം മറന്നുപോയി. ആരാഞ്ഞാ പുജ്യരായിരുന്നത് അവർ തന്നെ പുജാരികളായി മാറി. ഇപ്പോൾ മനസിലാക്കുന്നു-ഞങ്ങൾ തന്നെയാണ് ദേവീദേവതകളായിരുന്നത്, വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരികളായിരുന്നത്. നമ്മൾ ഈ സമയം ഇന്ത്യൻസന്താനങ്ങളും ബോഹമൻ കുലഭൂഷണരുമാണ്. പിന്നീട് നമ്മൾ ദേവതാവർണ്ണത്തിലേക്കു വരും. പിന്നീട് ക്ഷത്രിയ, വൈഷ്യ, ശുദ്ധവർണ്ണത്തിലേക്കു വരും. പിന്നീട് ബോഹമൻനാകും. ഹം സോ -ഇതിന്റെ അർമ്മവും നിങ്ങൾ മനസിലാക്കി. അവർ പിന്നീട് പറയുന്നു-നമ്മൾ ആത്മാവ് തന്നെയാണ് പരമാത്മാവ് എന്ന്. തൊണിയെത്തന്നെ മുക്കിക്കളിൽന്നു. മനുഷ്യർക്കിൽക്കു പോലുമരിയില്ല-സർഗ്ഗമവിടയാണെന്ന്. പറയാറുണ്ട്-സർഗ്ഗ വാസിയായി മാറി. അമവാ ജ്യോതി ജ്യോതിയിൽ പോയി ലയിച്ചു. ആത്മാവിനെ പോലും വിനാശിയാക്കി മാറ്റി. വിഡ്യാബിജ്ഞകളാണ്. ഈ നാടകവും ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുമാണ്. ഇന്നി യുദ്ധമാരംഭിക്കും. അങ്ങും അങ്ങും എന്നു നിലവിലിക്കേണ്ടി വരും. ഈ സീൻ ബോഹമൻ കുട്ടികൾ തന്നെ കാണും, അതും പക്കാ സർവീസബിള്ളായ കുട്ടികളാണെങ്കിൽ. സാക്ഷാത്കാരവും പർവതത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകും. നിങ്ങൾ നാടകക്കാണ്ടുട്ടു-എങ്ങനെ വിനാശമുണ്ടാകും, അഥവാ പടരും. മിബേസൽ മഴ വർഷിക്കും. ധാന്യങ്ങളെല്ലാം ലഭിക്കില്ല. ശകരൻ കണ്ണു കൂറിക്കുന്നോണ് വിനാശമുണ്ടാകുന്നതന്ന് പറയുന്നു. ഇതിൽ കണ്ണ് തുറക്കുന്നതിന്റെ കാര്യമാനുമില്ല. ഇതു ധ്യാമയുടെ നിയതിയാണ്. ബാബു വന്ന് പുതിയ ലോകമുണ്ടാക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ലോകം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പുതിയ ലോകത്തിലേക്കു വേണ്ടി പുരുഷാർപ്പം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മായ എത്ര തടസ്സമാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ബാബുയുടേതായി മാറി, ഉപേക്ഷിച്ചുപോകുന്നു. പോയി പേരു മോശമാക്കുന്നു, വലിയ നല്ല നല്ല കുട്ടികളായിരുന്നു. ഇന്നില്ല. സ്നേഹിയായ അച്ഛുനേന്നു സ്നേഹിയായ പതിയോ ഉണ്ടക്കിൽ ആത്ചപ-ആത്ചചയിൽ തീർച്ചയായും ലെറ്ററീചുതും. മകൻ സുവവിവരത്തിന്റെ ലെറ്റർ അച്ഛുനേരുതും. ഇവിടെ നിന്ന് പോകുകയാണെങ്കിൽ മായ പുർണ്ണമായും ചെവിക്കു പിടിക്കുന്നു. ധനവാനാണെങ്കിൽ മായ വളരെ ശക്തിയോടെ ചാട്ട കൊണ്ടെടുക്കുന്നു. നിർധനർക്കിടയില്ല. ബാബു പേരു പറയുന്നില്ല. ബാപ്പാദയുടെ അടുത്തു വന്നു. എത്രയാണ് സേവ ചെയ്തത്. ആരോ എന്നോ പറഞ്ഞു, സംശയം വന്നു, അവസാനിച്ചു. ലെറ്ററുമില്ല, ക്ലാസിനും പോകുന്നില്ല, നിർത്തിക്കളെയുണ്ടു്. ശർഭത്തിൽ കുട്ടികൾക്ക് ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നോൾ പറയും-ഞങ്ങൾ ജയിൽപ്പുള്ളിയാകില്ല, ഞങ്ങളെ പുരത്തുവിട്ടു. പിന്നീടു പുരിത്തുവരുന്നതിലൂടെ സംഗ്രഹാഷ്ടത്തിലാകുന്നു. അവിടെത്തെന്ത് അവിടെത്തെനെ വെച്ചു, അതുപോലെ ഇവിടെ നിന്നും പീടിൽ പോയി അവസാനിച്ചു, ഇവിടെത്തെന്ത് ഇവിടെത്തെനെ വെച്ചു. ഇവിടെ വളരെ ആനന്ദം വരും. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും മിത്രസംബന്ധികളൊന്നുമില്ല. ശുദ്ധകുലത്തിലേക്കു പോയാൽ മായ പിന്നെയും വലിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മായാ, നീ വളരെ ശക്തിശാലിയാണ്, എന്നു ഓർമ്മിക്കുന്നതിനെ മറപ്പിക്കുന്നു. ജനാനവും മറന്നുപോകുന്നു. ഇപ്പോൾ അതേ ബാബു ടീച്ചരായി മാറി പറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ ശ്രവാനെ തന്നെ ധർമ്മരാജനെന്നു മനസിലാക്കുന്നു. പറയുന്നു, ശ്രവാൻ തന്നെയാണ് സുവഖ്യഃപങ്ങൾ തരുന്നത്. ദുഖം അർമ്മം ശിക്ഷ. എത്രു പാപം ചെയ്തോ അതിന്റെ സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്യിക്കുന്നു. സത്യയും ഗർഭ കൊട്ടാരമാണ്, അമവാ ക്ഷീരസാഗരമെന്നു പറയാം. കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്, ക്ഷീരസാഗരത്തിൽ കൂപ്പണ്ണൻ വിരൽ കുടിച്ച് ആനന്ദത്തിൽ ആലിലയിലിരുന്നുവെന്ന്. അത് ശർഭസാഗരമാണ്. ദാപരകലിയുഗത്തിൽ ശർഭജയിലാണ്. അകത്തു പാപത്തിന്റെ വളരെ ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നു. മായയുടെ രാജ്യമല്ലോ. 63 ജനം ശർഭജയിലിലേക്കു പോകണം. പിന്നീട് അവിടെ ശർഭകൊട്ടാരത്തിൽ 21 ജനം വളരെ ആരാമത്തിലിരിക്കുന്നു. ഒരു പാപവുമുണ്ടാകുന്നില്ല. അങ്ങും അങ്ങും എന്നു പറയേണ്ടതായുമില്ല. ഇതു നിങ്ങൾക്കു അച്ചുൻ, ടീച്ചർ, , സർഗ്ഗരൂവാൻ മനസിലാക്കിത്തരുന്നത്. നിങ്ങൾ മനസിലാക്കി -ഞങ്ങൾ ബുദ്ധവായിരുന്നെന്ന്, ഇപ്പോൾ വിവേകശാലികളായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എപ്പോഴാണോ മനുഷ്യർ പതീതരാകുന്നത് അപ്പോൾ ബാബു ഒരേരു പ്രാവശ്യം വന്ന് പാവനമാക്കി മാറ്റുന്നു.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ സദർശനച്ചക്രയാർകളായി മാറി. അവർക്ക് ചുക്കത്തിന്റെ അർമ്മമറിയില്ല. മനസിലാക്കുന്നത്-പാണ്ഡിവരും കൂരവരും തന്നിൽ യുദ്ധമുണ്ടായി, അപ്പോൾ കൂപ്പണ്ണൻ വിനാശത്തിനു വേണ്ടി ചാക്രം കരകി....തുടങ്ങിയ ധാരാളം കെട്ടുകൂടകളെഴുതി വച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയില്ല. നമുക്കാണെങ്കിൽ , സുപ്പർക്കച്ചക്രയാർകളാകുന്നതിലൂടെ പീണ്ടും ചുക്കവർത്തിയും മഹാരാജാവും മഹാരാജാമായി മാറുന്നു. മുഴുവൻ പിശത്തിന്റെയും അധികാരികളാകുന്നു. പ്രജകളും അധികാരികളും ഇപ്പോൾ പ്രജകളും പറയും -ഞങ്ങളും ഭാരതത്തിന്റെ അധികാരികളാണെന്ന്. ഏതുപോലെ രാജാവും രാണിയും അതേപോലെ പ്രജ.... എന്നാൽ രാജാവും പ്രജയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടുണ്ടോ. അത് ഇപ്പോൾ തന്നെ പറിപ്പിലൂടെ അറിയാൻ സാധിക്കും. ശരി.

പതീതത്തിൽ നിന്നും പാവനമാക്കി മാറ്റുന്ന മാത്പിതാബാപ്പാദയുടെ പതീതത്തിൽ നിന്നും പാവനമായി

മാറുന്ന കൂട്ടികൾക്ക് സ്വന്നേഹ സ്മരണകളും പുലർക്കാല വന്നവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുപ്പുമായ സാരം -

1. മധുരമായ വീടിലേക്കു പോകുന്നതിന് വേണ്ടി വളരെ വളരെ മധുരമായി മാറണം, ഒരിക്കലും സംഗ്രഹാഷ്ടൽത്തിൽ വന്ന് ബാബയെ മരക്കുത്, സംശയമുണ്ടാക്കുത്.
2. അന്തിമവിനാശത്തിന്റെ സീൻ കാണുന്നതിന് പക്കാ ഭോമണാരും സർവീസബിള്ളുമായി മാറണം. ബാബയുടേതായി മാറി ബാബയുടെ പേരിനെ മോശമാക്കിപ്പിക്കുത്.

വരദാനം: ഒരേ സമയം മനസാ- വാചാ- കർമ്മാ പ്ലേമൊപ്പം സേവനം ചെയ്യുന്ന സഹായതാ സന്ധനരായി ഭവിക്കു!

എത്തക്കില്ലും സ്ഥാനത്തിന്റെ സേവ ആരംഭിക്കുന്നോൾ ഒരേ സമയം എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള സേവനം ചെയ്യു. മനസിൽ ശുഭാവന, വാക്കിൽ ബാബയുമായി ബന്ധം യോജിപ്പിക്കാനുള്ള ശുഭകാമനയുടെ ഫ്രേഷ്ച്‌വാക്ക്, സാംഖ്യസാമ്പർക്കത്തിലേക്ക് വരുന്നതിലൂടെ സ്വന്നേഹത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും സ്വരൂപത്തിലൂടെ ആകർഷിക്കു. ഇങ്ങനെ സർവ്വപകാരത്തിലുള്ള സേവനം ഒരുമിച്ചു ചെയ്യുന്നതിലൂടെ സഹായതാസന്ധനരായി മാറും. സേവനത്തിന്റെ ഓരോ ചുവടിലും സഹായ അടങ്കിയിട്ടുണ്ട്-ഈ നിശ്ചയത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടെങ്കു പോകു.

സ്ലാഗ്: ശുഭസങ്കരിപ്പങ്ങളെ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അമൃല്യവജനാവാക്കി മാറ്റിയെടുക്കു അപ്പോൾ അതേ സങ്കരിപമുണ്ടാകും, ഇതിൽ തന്റെയും മറുള്ളവരുടെയും മംഗളം അടങ്കിയിരിക്കും.